

нишь слò и се оуздамъ, да се спасишь, ,, Развѣснникъ бѣгодѣтїю Бжїею се оумилилъ, и рѣколъ на дхòвника: Оце, тѣ бѣгодаримъ; зашò сѣ мѣ на- ставилъ на покаѣнїе, и кѣ да дѣржимъ тѣе дни, шò сѣ мѣ рѣклъ, не ѡ- дамъ нишò, кѣ да постанъ; оу ѣденъ прѣздникъ Бца ходилъ по горѣ безъ оръжїе, и фанале гò сеимени: онъ мòжелъ ѡ нихъ да зѣме сѣба, и сїте да гѣ посѣче: зашò былъ юнакъ; а онъ стоалъ какъ ѡгле, и ѡ- вѣле гò на свдѣа, и рѣклъ свдѣа, да гò оубїатъ, пакъ размыслилъ; та- ковъ юнакъ и красенъ члѣткъ шета ѣсть: и говорилъ мѣ: Тѣ прощавамъ живòтъ, амà да не чїнишь слò оу наша земля; амѣ да нѣ помагашъ намъ: а онъ ѡговорилъ: И тѣ бѣгодаримъ за любовь, амà менѣ не мѣ трѣвѣе, да самъ живъ, похарно ѣ, да мѣ оубїеешь: зашò ѡсамъ оубїлъ дрѣги многъ, а не да се мѣчимъ безконѣчнъ, да мѣ дадѣшь нѣколикъ днїй, да сѣ плачемъ грѣховите мой; и мѣ далъ осемъ днїй, и сѣ исповѣ- далъ предъ сїте човѣцы сѣ казалъ грѣхòвете согъ оумилѣнїе и согъ плачь со слѣзи, и сїте прослѣвили Бга, видѣли такòва покаѣнїе, акъ мѣ и далъ свдѣафта врѣме, да се кѣе, амѣ ѣ тòа даръ ѡ стѣа Бца, зашò ѣ почиталъ нѣзїни прѣздницы, и за нѣзина любовь далъ се, дагò фататъ, и не самъ товà дарòва мѣ прѣстѣа Бца, амѣ и дрѣги чѣда, да сѣкїй грѣш- никъ знѣе, кòлкъ помага покаѣнїе, тѣа осемъ днїй постїлъ и плакалъ непрѣстаннъ, и ѡишелъ, да гò оубїатъ, и се простїлъ со сїте човѣцы, и молѣнкїсе приклонїлъ главата согъ радòсть подъ мѣчь, и гò посѣкли, и гò закопали на мѣсто, дѣка закопѣатъ харамїи, и оу полѣноши видѣ- ли, дошли свѣки запалени надъ грòботъ, и пѣть дѣвїцы красни какъ мòлнїа, извѣдали гò ѡ грòботъ, и дїгнале гò на ѣденъ одръ покрїенъ согъ злѣтна покрївка, четѣрїте носїли, а пѣтата заповѣдала, какъ црї- ца, да ѡдатъ по нихъ; согъ свѣщы свѣтли дошли на градска врата, ви- дѣли гѣ капїджїте, и се оуплашїле, и реклї, да не ѣ нѣшо дїавòлска ракòта; тогàва ѡставїли тѣлото дѣвїцыте, а гпожа рекла на вратарї-